

Šifra predmeta: PEF PO 503	Naziv predmeta: Savjetodavni odgojni rad		
Ciklus: II (drugi)	Godina: I (prva)	Semestar: zimski	Broj ECTS kredita: 3
Status: obavezni		Ukupan broj sati: 2+0+0	
Učesnici u nastavi	<i>dr. Elma Selmanagić-Lizde, van.prof.</i>		
Preduslov za upis:			
Cilj (ciljevi) predmeta:	Usvajanje znanja o osnovnim elementima i fazama savjetodavnog procesa, upoznavanje sa relevantnim teorijskim pristupima u savjetovanju i na njima zasnovanim metodama i intervencijama u radu s pojedincem, porodicom, manjim ili većim grupama. Razumijevanje savjetodavnog odgojnog rada kao veoma kompleksnog procesa koji je uvjetovan brojnim faktorima i implicira neophodnost kontinuiranog profesionalnog razvoja učitelja/nastavnika/odgajatelja		
Tematske jedinice: <i>(po potrebi plan izvođenja po sedmicama se utvrđuje uvažavajući specifičnosti organizacionih jedinica)</i>	Savjetovanje kao forma profesionalnog djelovanja; pojam, karakteristike i ciljevi savjetovanja; pretpostavke uspješnog savjetovanja; faze savjetodavnog procesa; savjetodavni razgovor; savjetodavni odgojni rad u sistemu odgoja i obrazovanja; pedagoški diskurs savjetodavnog odgojnog rada; savjetodavni odgojni rad u vrtiću/školi; savjetodavni rad s učenicima/roditeljima; sistemski pristup kao osnova za rad s porodicama		
Ishodi učenja:	<ul style="list-style-type: none">• Primijeniti stečena znanja o relevantnim teorijskim pristupima u savjetodavnom odgojnom radu• Ovladati vještinama vođenja savjetodavnog razgovora• Razviti odgovornost u pridržavanju etičkih načela u savjetodavnom odgojnom radu• Unaprijediti socijalno-komunikacijske sposobnosti• Samorefleksija i rad na sebi		
Metode izvođenja nastave:	Kombinacija različitih metoda i oblika rada shodno predviđenim sadržajima: integralna metoda, metoda razgovora, gostujuća predavanja, seminari i radionice		

**Metode provjere znanja
sa strukturom ocjene¹:**

Praćenje rada studenta vrši se dodjeljivanjem bodova za svaki oblik aktivnosti i provjere znanja u toku semestra, kao i na završnom ispitu nakon završetka semestra prema sljedećim elementima praćenja:

Obaveze i elementi praćenja studenata:

R.br.	Elementi praćenja	Broj bodova	Učešće u ocjeni
1.	<i>Prisustvo i aktivnost na nastavi</i>	10	10%
2.	<i>Prezentacija kroz faze savjetodavnog procesa</i>	40	40%
4.	<i>Završni ispit</i>	50	50%
	Ukupno bodova	100	100%

Predviđene bodove za svaki od elemenata praćenja studenti postižu na sljedeći način:

- prisustvo satima predavanja i vježbi uz aktivno učešće - vanredni studenti imaju konsultacije u predviđeno vrijeme
- realiziranje prezentacije kroz faze savjetodavnog procesa (detaljnije upute o ovom zadatku studenti će dobiti na prvom susretu)
- završna provjera znanja obuhvatat će sadržaje realizirane tokom cijelog semestra.

Konačan uspjeh studenata nakon svih predviđenih oblika provjere znanja, vrednuje se i ocjenjuje sistemom ocjenjivanja kako slijedi:

- 10 (A) - izuzetan uspjeh bez grešaka ili s neznatnim greškama, nosi 95-100 bodova;
- 9 (B) - iznad prosjeka, s ponekom greškom, nosi 85-94 boda;
- 8 (C) - prosječan, s primjetnim greškama, nosi 75-84 boda;
- 7 (D) - općenito dobar, ali sa značajnim nedostacima, nosi 65-74 boda;
- 6 (E) - zadovoljava minimalne uvjete, nosi 55-64 boda;
- 5 (F, FX) - ne zadovoljava minimalne uvjete, manje od 55 bodova.
- 5 (F, FX) - ne zadovoljava minimalne uslove, manje od bodova

¹ Struktura bodova i bodovni kriterij za svaki nastavni predmet utvrđuje vijeće organizacione jedinice prije početka studijske godine u kojoj se izvodi nastava iz nastavnog predmeta u skladu sa članom 64. st.6 Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo

Literatura²:	<p>Obavezna:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Bor, R. et al. (2002). <i>Counseling in schools</i>. London, New Delhi: Sage Publications.2. Goldner-Vukov, M. (1988). <i>Porodica u krizi</i>. Beograd: Medicinska knjiga3. Hackney, H. L., Cormier, S. (2012). <i>Savjetovatelj – stručnjak: Procesni vodič kroz pomaganje</i>. Jastrebarsko: Naklada Slap.4. Janković, J. (1996). <i>Pristupanje obitelji</i>. Zagreb: Alinea5. Janković, J. (2004). <i>Savjetovanje u psihosocijalnom radu</i>. Zagreb: Etcetera.6. Juul, J. (1995). <i>Razgovori s obiteljima - perspektive i procesi</i>. Zagreb: Alinea.7. Vernon, A., Kottman, T. (2009). <i>Counseling theories</i>. Denver, Colorado: Love Publishing Company.8. Zuković, S. (2017). <i>Savjetodavni rad u institucijama vaspitanja i obrazovanja: teorijski i praktični aspekti</i>. Novi Sad: Filozofski fakultet <p>Dodatna:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Beavers, W. R. & Hampson, R. B. (2000). The Beavers Model of Family Functioning. <i>Journal of Family Therapy</i>, 22, 128-143.2. Beckman, P.J. & Bristol, M.M. (1991). <i>Issues in developing the IFSP: A framework for establishing family outcomes</i>. Topics in Early Childhood Special Education
--------------------------------	--

² Senat visokoškolske ustanove kao ustanove odnosno vijeće organizacione jedinice visokoškolske ustanove kao javne ustanove, utvrđuje obavezne i preporučene udžbenike i priručnike, kao i drugu preporučenu literaturu na osnovu koje se priprema i polaže ispit posebnom odlukom koju obavezno objavljuje na svojoj internet stranici prije početka studijske godine u skladu sa članom 56. st 3. Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo

3. Bertalanffy, L. V. (1968). General System Theory. New York: Development Applications
4. Hechler, O. (2012). Pedagoško savjetovanje: Teorija i praksa odgojnog sredstva. Zagreb: Erudita
5. Janković, J. (1997). Savjetovanje – nedirektivni pristup. Zagreb: Alinea
6. Jurić, V. (2005). Metodika rada školskog pedagoga (str. 141-158). Zagreb: Školska knjiga.
7. Minuchin, S. (1974). Families & family therapy. Cambridge, MA: Harvard University Press
8. Minuchin, S. (1992). Family Healing: Strategies for Hope and Understanding. Reed Business Information, Inc
9. Palekčić, M. (1999), Pedagoški takt – fundamentalni pedagoški pojam. U: Rosić, V. (ur.) Nastavnik – čimbenik kvalitete u odgoju i obrazovanju. Rijeka: Filozofski fakultet u Rijeci, 116-125.
10. Resman, M. (2000). Savjetodavni rad u vrtiću i školi. Zagreb: HPKZ.
11. Schulz von Thun, F. (2001). Kako međusobno razgovaramo 1: Smetnje i razjašnjenja. Zagreb: Erudita. (Dio A: str. 11 – 81).
12. Smith, L. C. (2015). Queering Multicultural Competence in Counseling. U: Goodman, R. D., Gorski, P. C. (ur.), Decolonizing “Multicultural“ Counseling Through Social Justice. New York: Springer, 23-39.